

безъ тя да сѣществува. Обаче, казваме, че при движението на точката се образува права линия. Значи, дължината на линията не е нищо друго, освенъ животъ на точката. Дължината и широчината на квадрата сѣ пакъ животъ на точката, но въ друга степенъ. Странитѣ на куба сѣщо така представятъ живота на точката. Тѣй щото, когато говоримъ за правата линия, ние имаме предъ видъ животъ на точката; когато говоримъ за отсѣчка, имаме предъ видъ отношение между две разумни сѣщества. Ако напишете една права линия на дѣската, казвате, че тя сѣществува. — Ако я заличите, сѣществува ли тя? — Не сѣществува. Следователно, реални нѣща сѣ тия, които сѣществуватъ и които никога не се заличаватъ. Всички останали нѣща, за които говоримъ, наричаме относително реални.

Често се говори за реални и нереални нѣща, за реаленъ и нереаленъ животъ. Като не могатъ да се домогнатъ до реалността на живота, хората наричатъ относителнитѣ нѣща реални, а нереалнитѣ — непостижими. Въ сѣщностъ, абсолютно непостижими нѣща сѣ неразумнитѣ. Всѣко разумно и постижимо нѣщо е реално. Запримѣръ, ако безъ знания и условия човѣкъ започне да създава нѣкакъвъ свѣтъ, това желание е неразумно и нереално. Другъ е въпросътъ, ако човѣкъ разполага съ голѣми знания и съ благоприятни условия. Най-малко той би могълъ да пресъздаде своя вътрешенъ свѣтъ. Това е една разумна и постижима задача. Всѣки